ഞോട്ട് - കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു തലയ്ക്കിട്ടു ഇടിക്കുക, കിഴുക്ക്.

ഞോട്ടുന്നു - കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു തലയ്ക്കിട്ടിടിക്കുന്നു.

ഞോള്ള, ഞോള്ള - വായിൽനിന്നു ഒലിക്കുന്ന ഉമിനീർ.

ട

ട - ഹല്ലുകളിൽ പതിനൊന്നാം അക്ഷരം.

ടകാരൻ - ശിവൻ.

ടഗരാ - പൊൻകാരം

ടംക(ഗ)ം - പൊൻകാരം.

ടംക(ഗ)ണം - പൊങ്കാരം.

ടങ്കടീകൻ - ശിവൻ.

ടങ്കണക്ഷാരം - പൊൻകാരം.

ടങ്കപതി - കമ്മട്ടം വിചാരിപ്പുകാരൻ.

ടങ്കം - പു. വെണ്മഴു, കല്ലുളി, കല്ലുപൊളിക്കുന്ന പാര. 'ടം' എന്നു ശബ്ദിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

'ടങ്കവും മൃഗവും പരശുവും
തിങ്കളും തിരുനീർ ഫണികളും'
(കിരാതം തുള്ളൽ)

വ. കോടാലി. ന. പൊങ്കാരം ദ. ഡംഭം. ഒ. വാൾ. ന്ന. കോപം. ര. മൺവെട്ടി. വ്യ. കാൽ, ജംഘ. ൻ. ഒരു മുദ്രനാണയം. പ്ര. ഞെട്ടികഴിയൻമാവ്.

ടങ്കശാല - കമ്മട്ടപ്പുര.

ടങ്കാനകം - മുച്ചക്കാട്ടമരം. കാട്ടരയാൽ.

ടങ്കാരം - പു. ഞാണിന്റെ ശബ്ദം. വ. ആശ്ചര്യം ന. കരച്ചിൽ, ശബ്ദം. ര. കീർത്തി.

ടംഗം - പു. പടന്ന, ഉമ്പാ, കൈക്കോട്ടു. വ. പൊൻകാരം.

ടവൎസ് - വിയർപ്പു തുടപ്പാനും മറവമായി കൈയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്ത്രഖണ്ഡം പഴയ്യംയങ്ങൾ - നക്തകം, കൎപ്പടം.

ടാങ്കരൻ - കാമുകൻ.

ടാങ്കാരം - കിലുകിലുപ്പ്, ശിഞ്ജിതം.

ടാപ്പ്, ഡാപ്പ് - പു. കറിപ്പടി, ഉപകരണങ്ങളെ എല്ലാം കുറിച്ചിട്ടുള്ള ലിസ്റ്റ്. വ. വണ്ടിയുടെ മേൽക്കൂട്ട്.

ടാരം - കുതിര.

ടാവു - നൃത്തം, കള്ളം.

ടിട്ടിഭ(ക)ം, ടിടിഭ(ക)ം - കുളക്കോഴി. ടിട്ടിഭ(ക)ം എന്നാൽ 'ടിട്ടി' എന്നു ശബ്ദിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. [യ്യണം'
'ടിട്ടിഭമെന്നാൽ കുളക്കോഴിയെന്നറി
(പഞ്ചതന്ത്രം)

[ടിട്ടിഭപ്പക്ഷിക്കു 'കൃതികലുക്കിപ്പക്ഷി' എന്നും പേരുണ്ടു് ഇതിന്റെ കാൽ മഞ്ഞനിറമാണ്. ശരീരം നാനാവൎണ്ണമായിരിക്കും. ഇതിനു നിദ്രയ ഇല്ല ടിട്ടി എന്നു ശബ്ദിക്കുന്നു. സഞ്ചാരം മിക്കവാറും രാത്രിയിലാണ്. കിടപ്പു ജലത്തിലാകുന്നു. തമിഴിൽ - ചിറകുതവി. ഇംഗ്ലീഷിൽ - Parra Jacana.

ടിണ്ഡിശം - കരുട്ടുവെള്ളരി.

ടിപ്പ് - ചെപ്പ്, ചിമിഴ്.

ടിപ്പണി - ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ദുർഘടപദങ്ങൾക്കുമാത്രം ചെയ്യുന്ന വ്യാഖ്യാനം.

ടീക - ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിനു സമഷ്ടിയായിട്ടുള്ള അർത്ഥവിവരണം. വിഷമപദവ്യാഖ്യയുടെ പേരെന്നും കാണുന്നു 'ടീകാന്തരവ്യാഖ്യാ'.

ടുക - ഒരു ചെടി, കാട്ടുമുല്ല, തൾകാവൽ എന്ന മരുന്നു എന്നു ചിലർ.

ടുണ്ടുക-വി. പ്ര. ചെറിയ. ഉ. കട്ടപ്പമുള്ള

ടുണ്ടുകം-പ്ര ഒരു വൃക്ഷം. പലകപ്പയ്യാന്നി ഉ. പീനാറി.

ടുണ്ടുകി-പാട (സംസ്കൃതത്തിൽ-പാഠം.)

ടുനാക-നിലപ്പന

ടേപനം-അയക്ക, എറിക.

ടേര, ടേരക-വി. കോങ്കണ്ണുള്ള.

ടോട-വി. ചെറിയ.

ടോപം-ഡംഭം.

ഠ

ഠ-ഹല്ലുകളിൽ പന്ത്രണ്ടാം അക്ഷരം.

ഠക്കുരം-പ്ര. വിഗ്രഹം, ദേവത. ഉ. ദേവതകളോടു ബഹുമാനത്തിനായി ചേൎക്കുന്ന ഒരു പദം.

ഠൻ-ശിവൻ.

ഠാണാവു്, ഠാണാ-പ്ര. വിചാരണ കഴിയുന്നതുവരെ കുററക്കാരെ താമസിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറി. ഉ. ഇരിപ്പുസ്ഥലം, സ്ഥാനം.

ഠായം-ഒരുവക പാട്ടും കളിയും.

ഠാരം-ഉറച്ച മഞ്ഞു്.

ഠാലിനി-കച്ച, അരക്കെട്ടു്.

ഠിക്കാനം-പ്ര. മറപ്പിപ്പു് ഉ. ഇരിപ്പിടം.

ഡ

ഡ-ഹല്ലുകളിൽ പതിമൂന്നാം അക്ഷരം.

ഡക്കാരി-ചണ്ഡാളരുടെ വീണ.

ഡൻ-ശിവൻ.

ഡമരം-പ്ര കലഹം, ആയുധം കൂടാതെയുള്ള കലഹം ഉ. ആൎപ്പുകൊണ്ടും മാവംകൊണ്ടും ശത്രുവിനെ ഭയപ്പെടുത്തുകന. കൊള്ള മുതലായ ദേശോപദ്രവം. ൪ അമളി. ൫. നാശം 'ഡമ' എന്ന കോലാഹല ശബ്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എന്നൎത്ഥം. [ക്രന്ദ'

'ഡംഭാഹംകാരങ്ങൾകൊണ്ടുഡമരംഭൂരി

(പാഞ്ചാലിമാനം കഥകളി)

ഡമരു-പ്ര. ഒരു വാദ്യം, ഉടുക്ക. ഉ. കടുന്തുടി. 'ഡമ' എന്നു ശബ്ദിക്കുന്നതു് എന്നൎത്ഥം.

ഡങ്കാരം-ടങ്കാരം.

ഡാഗരി, ഡാംഗാരി-ആനക്കൊമ്പൻ വെള്ളരി.

ഡംബര-വി കീൎത്തിയുള്ള.

ഡംബരം-പ്ര. കലഹം. ഉ. അഹംഭാവം

'ഡംബരമാണ്ടുമുഴങ്ങിത്തുടങ്ങീട-
ങ്ങംബരംതന്നിലെ മെല്ലെ മെല്ലെ'
(കൃഷ്ണഗാഥ)

ഡംബൽ-വ്യായാമത്തിനുള്ള ഒരു പദാൎത്ഥം. (ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ളതു ഉണ്ട.)

ഡംഭം-അഹംഭാവം.

ഡംഭു്-അഹംഭാവം.

ഡമ്മാനം-ഒരുവക വാദ്യം.

ഡർബാർ-രാജസമാജം.

ഡയനം-പ്ര. പല്ലക്കു്, അന്തോളം, മഞ്ചൽ മുതലായ വാഹനങ്ങൾ. ഉ. സ്ത്രീകൾക്കിരിപ്പാൻ യോഗ്യമായ രഥവിശേഷം. ഭൂമിയിൽ സ്പൎശിക്കാതെ നടക്കുന്നു എന്നൎത്ഥം. 'ഹയനം' എന്നുമുണ്ടു്.

ഡലകം, ഡല്ലകം-മുറം, കൊട്ട (കൂ).

ഡലായത്തു്-ശിപായി. (ഹിന്ദുസ്ഥാനിശബ്ദം.)

ഡാ[illegible]-ചട്ട, ഉടുപ്പു്.

ഡൂളി-അയിത്തപ്പലാവു്, അയനിമരം. വിറകിനുപയോഗിക്കുന്നതു നിമിത്തം ഭസ്മമാക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ഈ പേർ വന്നു.

ഡാഡിമപുഷ്പകം-ചക്കരം

ഡാഡിമം, ദാഡിമം- മാളിമാതളം. മാതളം, ഉറുമാമ്പഴം. പൊട്ടിച്ചിതറുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ഡാംഗർ-ഒരുകറി, ഉഴുന്നുമാവു തൈരിൽ കലക്കി ഇഞ്ചി, പച്ചമുളക്, കായം ഇവ ചേർത്തു കട്ടകവറക്കുന്നതു്.

ഡാംഗരി-ആനക്കൊമ്പൻ വെള്ളരി.

ഡാമര-വി. ഭയങ്കരമായ.

ഡാഹ്ലകം-നഞ്ഞു്.

ഡിണ്ഡിമം-ചെണ്ട. 'ഡിംഡിം' അല്ലെങ്കിൽ 'ഡിണ്ഡി' എന്നിങ്ങനെ ശബ്ദിക്കുന്നതെന്നർത്ഥം പെരുമ്പറ, ജയഭേരി, തമുക്ക്, പറ.

ഡിണ്ഡിരമോദകം-ചണ്ണമുള്ളങ്കി.

ഡിണ്ഡീരം, ഡിണ്ഡിരം-കടൽനാക്ക്, കടൽനുര. 'ഹിണ്ഡീരം' എന്നുമുണ്ട്. 'ഹിണ്ഡി' എന്നു ശബ്ദിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ഡിംഗരൻ-൧. ഭൃത്യൻ. ൨. കള്ളൻ. ൩. നീചൻ

ഡിംഗരി-ആനക്കൊമ്പൻ വെള്ളരി.

ഡിംബം-൧. കലഹം, ആയുധം കൂടാതെയുള്ള കലഹം. ൨. അനർത്ഥം. ൩. കൊള്ള മുതലായ ദേശോപദ്രവം, ഉപദ്രവം. ഇതിനാൽ ജനങ്ങൾ ഓടിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ പേർ വന്നു. ൪ വെളുത്താവണക്ക്. ൫ പെരുമഴ. ൬ പ്രളയം.

ഡിംഭ-കമഴുന്ന സ്ഥിതിയില്ലാത്ത കുട്ടി, മുലകുടിപ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടി. മുലകുടിപ്പാനായി അമ്മയോന്നിച്ചു ശയിച്ചു കിടക്കുന്നതെന്നർത്ഥം. മററു പര്യായങ്ങൾ- ഉത്താനശയൻ, സ്തനപാ, സ്തനന്ധയി.

ഡിംഭകൻ-ജരാസന്ധന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരൻ.

ഡിംഭൻ-൧. കൊച്ചുപൈതൽ, കുട്ടി. കൂട്ടിപ്പിണഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.
'അംഭോജമൊട്ടിനോടൊട്ടുമൊക്കുംകുച-
കുംഭംപുണർക്കുവേ ഡിംഭന്നു നൽകിനാൾ'
(കൃഷ്ണലീല തുള്ളൽ)
൨. മൂഢൻ, അറിവില്ലാത്തവൻ.

ഡിംഭം-കുട്ടി.

ഡിംഭാനിലൻ-ഇളങ്കാററ്.

ഡില്ലി-ഡൽഹി.

ഡീക്കു്-ഡംഭു്.

ഡുണ്ഡുകം-ഒരു വൃക്ഷം, പലകപ്പയ്യാനി ('ദുന്ദുകം' എന്നും പാഠമുണ്ടു്.) 'ഡുഡും' എന്നു ശബ്ദിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ഡുണ്ഡുഭം-ഒരുവക പാമ്പു്, ചേര. 'ഡുംഡും' എന്നു ശബ്ദിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം. ഒളിച്ചുനടക്കുന്നതു്, അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് ഇങ്ങിനെയുമാവാം. 'ഇരുതലപ്പാമ്പു്' എന്ന അർത്ഥവും കാണുന്നു.

ഡുണ്ഡുലം-ചെറിയ മൂങ്ങ.

ഡുലാ-ചെറിയ മൂങ്ങ.

ഡുളി(ലി)-പെണ്ണാമ. 'ദുളി' എന്നു പ്രസിദ്ധം. ജലം കലക്കിമറിക്കുന്നതു് എന്നർത്ഥം.

ഡോരാ-കൂടാരം.

ഡോഡികാ, ഡോഡി-വിഷമുഷ്ടി.

ഡോമൻ-താണജാതിക്കാരൻ.

ഡോരഡി-ചെറുവഴുതിന.

ഡോലി-പല്ലക്ക്.

ഡോള-൧. ഊഞ്ഞാൽ, ഉഴഞ്ഞാൽ. ൨. പല്ലക്ക്. ൩. മനായോല. ൪ അമരി. (തമിഴ്പാഠമാണു് 'ഡോളു'. കാററിനാൽ ഉൽക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നതു് എന്നർത്ഥം.)

ഡോളായന്ത്രം-മരുന്നു ശുദ്ധിചെയ്തെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം.

ഡോളായമാന-വി. ഇളകുന്ന.

ഡോളായമാനം–ഇളകുന്ന.

ഡോളായിതം – ഊഞ്ഞാൽ പോലെ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്, ചഞ്ചലം. 'ഡോളായിതമിഹമാമകഹൃദയം' (കിർമ്മീരവധംകഥകളി)

ഢ

ഢ–ഹല്ലുകളിൽ പതിന്നാലാംഅക്ഷരം

ഢക്ക–നിഷാണ (നിസ്സാരണ) വാദ്യം. തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ശബ്ദിക്കുന്നതെന്നർത്ഥം. 'വീരവാണം' 'ഭേരി' ഇങ്ങിനെയും പറയുന്നുണ്ടു്.

ഢക്കാനാദചലജ്ജലാ–ഗംഗാനദി.

ഢങ്കാരം–ഒരു ശബ്ദം.

ഢമാനം, ഢമ്മാനം–ഒരുവക വാദ്യം.

ഢാമരാ–പിടപ്പാത്ത.

ഢാലം–പരിശ.

ഢാലി–പരിശ ധരിച്ച യോദ്ധാവു്.

ഢിക്ക്, ഢീക്കം, ഢീക്ക്–പു. ഗർവ്വം വ. പൊങ്ങച്ചം.

ഢീക്കൻ, ഢിക്കൻ–പു. അഹങ്കാരി. വ. വെറും പൊങ്ങച്ചം പറയുന്നവൻ, തന്നത്താൻ സ്തുതിക്കുന്നവൻ.

ഢുണ്ഢനം–അന്വേഷണം.

ഢുണ്ഢി–ഗണേശൻ.

ഢൌല–ഒരു വലിയ വാദ്യം.

ണ

ണ–ഹല്ലുകളിൽപതിനഞ്ചാമക്ഷരം

ണൻ–ശിവൻ.

ണത്താർമാനിനി–നൽത്താർമാനിനി, ലക്ഷ്മീദേവി.

ണം–പു. ജ്ഞാനം. വ. നിശ്ചയം. ന. ദാനം, സമ്മാനം. ഭ. ആഭരണം.

ണാ–പശു.

ത

ത–ഹല്ലുകളിൽ പതിനാറാം അക്ഷരം, വ്യഞ്ജനങ്ങളിൽഒന്നു്, ഒരു ഖരാക്ഷരം.

തക–പു. താളഭേദം. ഉ-ം, തകതക. വ. പച്ചച്ചുര.

തകട്, തകിട്–ലോഹങ്ങൾ അടിച്ചു പരത്തിയതു്.

തകടം–പു. തരക്കേടു്. വ. മറിപ്പു. ന. ഉരുട്ടു്.

തകടി–വി. വിസ്താരമുള്ള.

തകപ്പൻ–തന്ത, അച്ഛൻ.

തകം–ദക്ഷിണസമുദ്രത്തിൽ ഒരു പർവ്വതം.

തകര–ഒരു ചെടി. പര്യായങ്ങൾ–പ്രപുന്നാടം, എഡഗജം, ദദ്രുഘ്നം, ചക്രമർദ്ദകം, പത്മാടം, ഉരണാഖ്യം.

[ഇതു വാതകഫരോഗം, ചൊറി, ചിരങ്ങു്, വ്രണം, കുഷ്ഠം, വട്ടച്ചൊറി, ശിരോരോഗം, കൃമി ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും. കാന്തിയെ ഉണ്ടാക്കും. സംസ്കൃതത്തിൽ–'ചക്രമർദ്ദ'. തമിഴിൽ–തകര, ഇംഗ്ലീഷിൽ Oval Leaved Cassia മാ [illegible]. ഇതു കിട്ടാതെ വന്നാൽ ചക്രം കൊട്ടം ചേർക്കാം.]

തകരൻ–[illegible]

തകരം–പു. വെള്ളത്തിയം. പര്യായങ്ങൾ–[illegible] വിച്ചടം, വക്രം, വക്രം. വ. ഓണാടിമരന്നു്. ന. വലിയ ഒരു കൊമ്പു്.

[വിഷം, ദുർന്നാമം, അപസ്മാരം, നേത്രരോഗം, ഉന്മാദം, ഭയം, ശിരോരോഗം ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.]